

РЕШЕНИЕ

№ 3153

гр. София, 22.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 09.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **13208** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс вр. с чл.10, ал1 т.17 от Закона за чужденците в РБ и чл.34, ал.1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и за определяне на визовия режим.

Образувано е по жалба на С. Ф. гражданка на П. срещу отказ за издаване на виза изх.№ ISB 19000324V от 05.08.2019г. на Втори секретар, Завеждащия консулската служба на посолството на РБ в И. в П..

По изложените доводи в жалбата за неправилност на отказа, поради неговата процесуална и материална незаконосъобразност - се моли същият да се отмени. Твърди се, че отказът е бланкетен, без собствени мотиви, като пресъздава съдържанието на правната норма на чл.10, ал.1 т.17 от ЗЧРБ. Визира се, че не се разгледани представените доказателства и въз основа на тях не е направен обоснован анализ дали се доказва или не достоверно целта на пътуването. Подчертава се, че молителката е съпруга на С. А., британски гражданин, който има разрешение за продължително пребиваване и съответно който е изпратил покана на съпругата и децата си, има средства и място за послон. С оглед изложеното се твърди, че вместо да разгледа искането и да го уважи, ответникът е постановил откази на цялото семейство. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.К.. Същият подчертава, че се касае за посетителска виза, тип С, която е туристическа за конкретен период и за уважаването на която има доказателства. Подчертава се, че има покана, има връзка с

канещия, същият има подsigурени средства и подслон. Претенитат се разноси за платената държавна такса.

Ответната страна, представлявана от юрк.Д., оспорва жалбата като неоснователна и моли да се отхвърли. Претендира юрк.възнаграждение.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е от адресат на акта, засегнат неблагоприятно от същия, в срок е, поради което следва да се разгледа по изложените в същата доводи.

Производството започнало по заявление за издаване на виза тип С №I. 19000324 V на л.12. и в същата е отразено, че е член на семейството на С. А. –съпруг, поради което иска да го посети за 30 дни. Към визата е приложено заявление от С. А. на л.17 до Консула, че съпругата и трите му деца са членове на семейството му, искат да го посетят в РБ /където той има разрешение за продължително пребиваване/ и където живее на адрес в [населено място] [улица]. Към заявлението е приложена и покана-декларация-л.18 и л.19, удостоверение за регистрация на членовете на семейството му –л.21-22, удостоверение за брак на л.26 от 19.05.1995г., застраховка, извлечение от банкова сметка, декларация от И. Л., собственик на имота, че лицето С. А. го ползва възмездно като не възразява и членовете на семейството му да го ползват-л.40.

На 05.08.2019г. е постановен оспорения отказ като в същия е отразено, че „представените документи и декларираните устни данни не доказват убедително целта и условията на пътуването. Качеството на моителя на член на семейството на гражданин на ЕС не е доказано по надлежен начин“. Във връзка с последното следва да се има предвид, че върху самото искане за виза ръкописно е посочено, че „вече има отказ“ /заб.вероятно за другите от семейството/... "Качеството на член на семейството не е доказано по надлежен начин. Съпруга фигурира в акта за брак като .../не се чете/".

Към преписката от ответника е приложена заповед №95-00-254 от 03.10.2011г. на л.46 на министъра, с която последният упълномощава посочените лица в т.3 да издават откази за визи, а именно ръководителите на дипломатическите и консулските представителства.

От жалбоподателката в СЪДЕБНОТО производство е представен договор за наем за ново по-голямо жилище, но който договор е сключен със С. Ф..

Представено е и писмо №1707 от 13..03.2020г. от ДАНС /л.89/, че по отношение на заявлението на С. Ф. е изпълнена съгласувателната процедура и ДАНС не възразява да се издаде виза, тъй като не разполага с данни С. Ф. да е опасност за националната сигурност.

По делото е прието и писмо на ГД“Гранична полиция“ –л.76, видно от което С. А. за периода от 25.01.2019г. до 10.03.2020г., гражданин на Великобритания има 6 излизания и 4 влизания в РБ. Напр.последното влизане е от 16.02.20г. и е излязъл на 03.03.2020г., преди това на 02.06.2019г. е влязъл и на 06.06.2020 е излязъл., на18.03.2019г. е влязъл на 21.03.2019г. е излязъл.

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Съгласно представените доказателства – министърът със заповед №95-00-254 от 03.10.2011г. на л.46 е упълномощил ЗКС да постанови отказа.

Същият е правилен. Приема се констатацията на ответника, че не е доказана убедително и достоверно целта на пътуването. Не се споделя извода, че С. Ф. не е

член на семейството на С. А.. От представените писмени доказателства от л.21 до л.27 вкл.акт за брак се установява, че същата е съпруга на британския гражданин С. А.. Безспорно е и че той има разрешително за дългосрочно пребиваване в РБ, но видно от влизанията му в страната за периода от 1 г. и 3 месеца се установява, че той има кратковременен престой от 3 до 5 дни обичайно като само последното е за период от 14 дни. Следователно въпреки данните, че може да подсигури подслон за имота в кв.Студентски град , [улица] /от 40кв.м./ и новият договор с наемател С. Ф. за друго жилище от 99кв.м. за срок от 01.03.2020г. до 31.08.2020г. -то се споделя констатацията на ответника, че целта на посещението не е убедителна. Последната се разколебава и от това, че едновременно със С. искане за визи са подали и останалите пълнолетни членове на семейството. Следва да се има предвид, че в новия договор за наем като наемател е посочена С. Ф., а същият накрая е подписан от С. А. на 27.02.2020г.. Това несъответствие и предвид факта, че договорът е създаден с цел процеса - навежат на довода, че именно целта не е убедително доказана, а е преследвана друга цел.

Не се възприема твърдението на жалбоподателката, че заповедта е бланкетна. Макар да няма конкретни съображения защо семейната връзка не е надлежно доказана и предвид неяните отбелязвания върху молбата за виза, то отказът е на основание две съображения едното от които за липса на съпругеска връзка не се възприе. Второто основание обаче напълно се сподели от състава. Посочените мотиви са достатъчни и макар да са лаконични не засягат правото на защита на лицето. Ответникът няма задължението да обсъжда всяко едно доказателство. В акта е посочено, че отказът е направен съобразно представените документи и декларираните устни данни, което навежда на извода, че са разгледани.

Ответникът е спазил съгласувателната процедура с ДАНС-отправил е запитване и не е получил данни, че лицето е заплаха за сигурността, но последното само по себе си не е предпоставка за издаване на виза. Във връзка с последното се споделя становище на ответника в писмената защита на юрк.Д., че същият няма задължението да издаде виза, а постановява акта си при условията на оперативна самостоятелност. Споделят се и доводите, че доколкото се касае за виза тип С, която е свързана с краткосрочен престой, то правото на семеен живот –не може да бъде нарушено. Решението на съпруга да пребивава в РБ неминуемо има отражение върху семейния живот, но именно тази мобилност в присъствието – обосновава извода, че правото на семеен живот по чл.8 от КЗПЧОС не търпи голям интензитет на органичаване или засягане в конкретната хипотеза.

Следва да се има предвид, че по отношение на децата на С. А.- М. С. Ф. /решение №1662 от 06.03.2020г.по адм.дело №13211/2019г./, С. С. Ф. /решение №1632 от 06.03.2020г. по адм.дело №13211/ и М. А. Ф. /решение №2147/22.04.2020г. по адм.дело №13210/2019г.-постановените отказ са отменени на процесуално основание, като преписката е върната за ново разглеждане на исканията с нова преценка на доказателствата вкл. в едно от решенията е посочено, че не се изключва и постановяването на нов отказ.

С оглед изложеното жалбата е неоснователна и не следва да се уважава.

ВОДИМ СЪДЪТ и на основание чл.172, ал.2 от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на С. Ф. гражданка на П. срещу ОТКАЗ за издаване на виза изх.№ ISB 19000324V от 05.08.2019г. на Втори секретар, Завеждащия

консулската служба на посолството на РБ в И. в П..

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ от съобщаването му. Преписи.

Съдия: